

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344663840/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

graa, noget forkrøllede Handsker og et Knippe bleggule Hyacinter, allerede halvt visne.

Min Kat sad Dagen igennem og snurrede foran min Kaminild. Og jeg selv laa drømmende paa min grønne Sofa. Mere duftende end alle Hyacinter var der i mig efterladt et Minde, mod hvilket jeg endnu segnede og lykkelig blødte som mod de skarpe Stubber i en mejet Hvedemark. Hendes Ungdom var som den nye, fulde Kærne paa de blanke, soltørre Straa.

II.

(Dagbogen fortsat. – Tirsdag)

Da kom min Landsmand og adspredte mig.

«Har De Lyst til at kende nogle unge Franskmand, som skriver? Lad os gaa til Malaquin!»

Jeg tog mine Støvler paa, min Paraply i Haanden. Min Ven gik foran med lange Skridt. Saaledes naaede vi omsider de store Bulevarde.

«Hvad Malaquin er?» forklarede min Landsmand. «Mellem femogtyve og tredive – ganske som du og jeg – Skuespilforfatter, dyrker mest den politiske Satire, har skrevet to Teaterstykker, opførte af Les Escholiers, og hvoraf det ene, der hudflættede Greven af Paris, gjorde Lykke; har gode Forbindelser ved de unge Tidsskrifter, kender mange literære Folk, baade mellem de unge og de ældre, omgaas endelig hemmelig med Planerne til nye Dramer. Alt dette betyder jo ingen Ting i den borgerlige Verden. Men hans Moder har en Kafé. En Kafé paa Boulevard Poissonnière – paa de store Bulevarde! Og det hæver ham himmelhøjt over de mange fattige Lus, der ligesom han elsker Kunsten for Kunstens egen Skyld.

Som et Marketenderi for Literaturens og Kunstens unge kampgraadige ligger Kafé *Gutenberg* til højre paa Bulevarden. Og Enken, Madame Malaquin, sidder selv ved Kassen. Det er en fyldig og godlidende Kvinde med et jævnt, folkeligt Udseende – ganske som en Marketenderske for tapre Soldater og ærlige Literater bør se ud. Under hendes Tag og i Legumen fra hendes Køkken græsser Løven og Lammet Side om Side. Politikere som *L'intransigeants* Redaktør, Henri Rochefort, har her været stadig Gæst, for ublide Omstændigheder tvang ham til at lade sig bespise fra Køknerne i London. Medlem-